

Tak som tu zas, nedám ti pokoja a mám na teba tri dotazy:

1. *Opíš mi jeden z tých obyčajných dní, ktoré prežívaš*
2. *Väčšina Tvojich článkov hovorí o tom, že čo chceme to aj dosiahneme. To znamená, že si nechceš nájsť primeranú prácu? Čiže pes, ktorý breše – nehryzie?*
3. *Čo by si robila, keby si bola primátorkou nášho mesta?*

S vrúcnyim pozdravom sused tvojich susedov

Neznepokojuješ ma susedko (budem používať skratku ak Ti to neprekáža), už som si myslela, že si sa nadobro stratil.

1. Žiaľ v prvom bode Ti neviem vyhovieť nakoľko moje dni sú úplne neobyčajné.

2. Ojojjojjoj! Óm,óm,óm...hladina alfa :)))) si tak neskutočne milo drzý, že Ti razom odpúšťam! V prvom rade mi budeš musieť podať stručný popis pojmu „primeraná práca“, v prípade, že by sa naše tvrdenia rozchádzali. Nebodaj myslíš na primeranú prácu k môjmu vzdelaniu? V určitom slova zmysle je Tvoj dotaz zaujímavý, ďakujem Ti zaň.

Nuž...keby sa mi nebridilo skákať „cez mŕtvolý“, keby sa mi nebridilo objímať tých, ktorí ma razom odpísali a odpisovať tých, ktorí mi vždy verili...mala by som tých „primeraných“ prác viac než dosť...to hádam vieš! Nie som zakomplexované, hysterické šteňa, ktoré breše, nehryzie a zaťahuje chvost. Ja nemám dôvod skláňať hlavu, necítim sa porazená. Tiež som si myslela, že nastala chyba v spojení, ledbolo Boh si moje e-mailly vôbec nečíta! Nuž som dopadla ako mnohí z nás. Pýtala som si krásnu kvetinku a nádherného motýľa...dostala som pichľavý kaktus a odpudzujúcu húsenicu. Málo som myslela na to, čo mám a veľa na to, čo mi v živote chýba. Hlbší zmysel spočíva v tom, že kaktus raz vykvitne, húsenica sa zakuklí a ja budem za túto skúsenosť vďačná.

Zatiaľ som nevinný pozorovateľ, ktorý si uplatňuje právo na slobodný prejav. Že sa tým o niečo ukracujem? Neboj sa o mňa, stihla som si včas odpustiť.

Na náhody neverím, ja si svoj čas trpezlivo vyčkám, zatiaľ primerane pracujem s plným nasadením, žeby som popritom zmákla aj nejaký ten odbor žurnalistiky? Čo ty na to ako odborník?

3. Čo by som robila ako primátorka, alebo čo by som robila inak?! Je v tom taký nepatrný rozdiel! Keďže si latku tak nízko (!!!) nekladím, budem jasná, stručná a diplomatická...nebola by som primátorkou nášho mesta.

V najhoršom prípade by som si búchala hlavu o stenu a po nociach by som namiesto milých skákajúcich ovečiek počítala ľudí, ktorým som zas nestihla vyhovieť.

Mimochodom...zrejme to bude neurotického charakteru, ťahá sa to so mnou jeden čas...jedenásta ovca mi ani za toho Pána nechce spraviť „hop cez brázdu“, okrem toho je čierna, nosí podväzky a drzo húli pri plote. Nevieš čo mi tým chce koťuha nešťastná naznačiť???

S vrúcnyim pozdravom Dadka Tvojich susedov